

JOSEF KARTÍŠEK - ŽIVOTOPIS

Pan Josef Kartíšek se narodil 11. listopadu 1952 v Písku. Dětství prožil na statku v Třešni, kde musel pomáhat rodičům. Jeho maminka Anna, narozena 1920, a jeho otec Josef, narozen 1914, byli totiž soukromí zemědělci.

V 50. letech rodina přišla o část svého hospodářství. Otec musel odevzdávat kontingent, kromě toho také přišel o 22 krav a 3 koně. Poté začali pracovat v JZD. Pokud by nesplnili dodávky, hrozilo vězení. Jeho strýc v něm skončil. Tyto události ovlivnily část Josefova dětství a pravděpodobně i pohled na jeho život.

Školní léta prožil na venkově. Na školu nevzpomíná moc rád, chodil tam i v sobotu dopoledne. Pamatuje si na jednu paní učitelku, která je bila. Možná proto, že v době druhé světové války přežila koncentrační tábor. Neměl rád matematiku a ruštinu, ale bavil ho dějepis. Věnoval se sportu (volejbal, fotbal, hokej), ale také modelářství. Ve volném čase chytal ryby. Jeho dětství bylo ovlivněno těžkou prací, ale i přesto rád trávil čas se svými kamarády. Jako správní chlapci zlobili. Se smíchem vzpomíná na to, jak dal svou spolužačku do koše v kostele, jak učitel Zemanovi namazali škvarkami housle nebo jak volali s kamarády cizím lidem.

V roce 1968, kdy bylo panu Kartíškovi necelých 16 let, se setkal s okupací. Dne 21. srpna s kamarády stříleli vzduchovkou na Rusy, kteří projížděli tankem do Týna nad Vltavou kolem jejich statku. Naštěstí si chlapců nevšimli, protože přišel jeho otec, který všechny zfackoval a nahnal do dvora. Tím pádem jim možná zachránil život...

Po ukončení školní docházky se vyučil "od dřeva" pro JZD. Původně si představoval, že převezme rodinnou tradici a bude hospodařit na statku. Tak se bohužel nestalo.

Když nastoupil na vojnu, dostal se do prostředí uranových dolů v Příbrami a nakonec působil na letišti v Praze-Kbely. Na Prahu vzpomíná pozitivně, rád se po ní procházel. Letadla i technika ho provázely celý život. V mládí měl motocykly Jawa a Čezeta. Jezdil automobilem značky Trabant, Škoda a Ford. Dnes má teprve své třetí auto!

Po návratu z vojny střídal různé profese. Nejvíce času strávil u správy a údržby silnic v Písku. Vedle zaměstnání se věnoval také práci školníka na Základní škole v Záhoří. Během svého pracovního života vynikal spolehlivostí a pracovitostí, čímž získal například ocenění nejlepšího řidiče.

Rodinný život a víra má pro něj důležitou hodnotu. Vede spokojený život se svou partnerkou. Jeho dcera žije sice v Anglii, ale pravidelně se navštěvují. Pan Kartíšek i ve vyšším věku pořád zůstává aktivní, pracuje kolem domu a na zahradě, v lese kácí stromy.

Svou životní zkušenost shrnuje jednou větou pro mladou generaci: Držet při sobě, pracovat poctivě a zůstat slušným člověkem.

Životopis vypracovali žáci Základní školy a Mateřské školy Záhoří

Michaela Baxová, Soňa Berchová, Jaroslav Janda, Matěj Jonáš, Matyáš Korecký, Karolína Müllerová, Jan Neumann, Aneta Velková